U crkvi Rođenja Blažene Djevice Marije u Vinici u subotu je održana krizma.
Piše: Milan Jurčević &□ Foto: Miro Šumanović

Okupljena su sva četiri južna sela iz duvanjske općine, Prisoje, Grabovica, Rašeljke i Vinca. Najviše krizmanika bilo je iz Prisoja njih šest, iz Rašeljaka četvero, dok su Grabovica i Vinica imale svaka po dvoje krizmanika.
Misno slavlje predvodio je biskup mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski mons. Ratko Perić pred mnoštvom okupljenih vjernika, koji su do posljednjeg mjesta ispunili ovu oveću crkvu, a mnogi su ostali i ispred crkve. U svojoj propovijedi biskup je naglasio važnost pečata što ga krizmanici dobivaju kroz ovaj sakrament, o njegovoj snazi i neizbrisivosti, o vječnom otisku što ga Bog ostavlja na duši svakog čovjeka. Darovi su to koje treba mudro i pametno koristiti, a ne zatrpati i zaboraviti. Biskup je oštro upozoravao na ponašanje mladih u prometu, neodgovornost i neoprezna ludovanja, raskalašene zabave koje dovode do pravih ljudskih tragedija i trajnih posljedica. Naglasio je da niti jedan trenutak ljudskog života ne smije biti potraćen, niti ikakva prilika može biti povod za prepuštanje raskalašenosti i grijehu. Bog ne dopušta da ijednoga trenutka budemo protiv njegovih zapovijedi, tj. nerazumni. Sve se vraća, sve se plaća! Jer kako kaže biskup, nećemo samo biti suđeni za zlo koje smo počinili, nego još više za dobro koje nismo učinili.

Grmio je naš pastir s oltara, sijevale su oštre oči ispod gustih obrva na izboranom licu i činilo se da njegovu pravednu gnjevu nema kraja. A onda se odnekud iz tog mrkog lica izvukao osmijeh i njegovo lice poprimilo je lijepi sjaj, a blage oči su toplo pogledale djecu i okupljeni narod. Ispod svećeničke halje veselo se smiješio naš biskup, a njegove oči nalikovale su više očima dječaka, nego starog biskupa.
Onda se okrenuo krizmanicima i našalio se kako je jednak broj prisutnih svećenika i krizmanika, četrnaest i jednih i drugih. Međutim iza ove šale mogla se osjetiti jedva primjetna bol, koja je poput sjenke brzo i tiho proletjela očinskim licem. Ona se još više očitovala pri govoru viničkog župnika don Bariše Čarapine, koji je spomenuo ognjišta koja se gase. Biskup nije ništa rekao ali njegovo lice i oči, čitavo njegovo biće kao da se snuždilo, ražalostilo, uvuklo u svoju nutrinu, u ono tiho pouzdanje i mir što ga Bog daje jakim i vjernim dušama. Poput svih velikih i hrabrih ljudi biskup je ovu bol zadržao za sebe, u srcu koje je predano i posvećeno Bogu te pogledavši na svoj narod samo se nasmiješio.

SEDAM DAR
DUHA SVET
MUDRO
RAZU
SAVJE
JAKOS
ZNANJ
POBOŽN
STRAH B
PEČAT
A
VETOGA

MUDROST
RAZUM
SAVJET
JAKOST
ZNANJE
POBOŽNOST
STRAH BOŽJI

viscount

